

af Sognefogdernes Løn. Smidertid indrømme vi Alle, at den Maaade at lønne Sognefogderne paa ved fritagelse for disse Byrder, er høist uhensigtsmæssig, og kunde snffes forandret; og vi vilde maafee selv have skredet til at gjøre Forslag i den Retning, nemlig at sætte noget Andet i Stedet for denne Lønning, hvis vi havde troet, at nærværende Lov skulle gjælde i længere Tid. Men jeg tilstaaer, at jeg endog nærer Haab om, at den Bestemmelse, vi her foreslaae, vil ikke engang komme til Anvendelse. Det er jo nu bestemt, at Loven ikke kan træde i Kraft førend fra 1ste Januar næste Aar, og jeg tilstaaer, at jeg endnu altid smigrer mig med, at et af de første Udkast, Regjeringen til October vil forelægge os, vil blive den Communallov, som Grundloven har bebudet, og hvorpaa Folket med saa stor Længsel venter. Men, skulde Regjeringen ikke finde Anledning dertil, saa troer jeg vel, at der i Thinget er Mænd, som baade have Øyne og Kald og føle en saa stærk Opfordring dertil, at de ikke ville undlade at fremkomme med et Forslag dertil, uagtet jeg vilde finde det meget beklægeligt, om det ikke i den Sag udgik fra Regjeringen. — Der er foreslaaet af Rigsdagsmanden fra Beile (Stoekfeth), at der skulde fæe nogle Forandringer i Udtrykkene, at det nemlig skulde hedde: „de Byrder“ istedetfor „de kommunale Byrder“, og at i anden Linie skulde efter „kommunale“ indskydes „og offentlige“. Jeg troer ikke, at der ligger megen Vægt paa, enten man antager disse Forslag eller ikke; jeg vil gjerne indrømme, at alle de Byrder, hvorom her er Tale, i strengeste Forstand ikke ere reent kommunale, men jeg troer dog, at Principet i Udkastet er saa klart fremstillet, at der ikke i Praxis vil kunne opstaae nogen Tvivl.

J. Knudsen: Det er med Hensyn til den Forandring, som det ærede Udvalg har foreslaaet i Udkastets § 10, at jeg skal tillade mig nogle Bemærkninger. Udkastets § 10 gaer ud paa, at de kommunale Byrder, som vedkomme Betarbejdet, Udseer til Skolevæsenet, Kjørsler i kommunale Diemed, fremdeles skulle udredes af Sognefogdernes Hartkorn. Endvidere har Udvalget foreslaaet, at de kommunale Byrder, for hvilke dette Sognefogdernes

Hartkorn hidtil har været fritaget, fremdeles indtil videre skulle udredes af Communen; det er saaledes det ærede Udvalgs Mening; at de kommunale Byrder, som Sognefogdernes Hartkorn hidtil har været fritaget for, fremdeles skulle udredes af Communen. Jeg troer, at det ærede Udvalg hellere i dette Punkt maatte være bleven staaende ved Bestemmelsen i Udkastet; thi jeg anseer det for mindre rigtigt nu da alt Hartkorn i Communen skal udrede de kommunale Byrder, at gjøre en enkelt Undtagelse med Sognefogderne. Jeg forudsætter, at der paa mange Steder vil fæe en Omfordeling af Beistykkerne i Communerne, saaledes, at istedetfor, at som hidtil en Mand har havt Beistykker paa flere forskjellige Steder i Sognene, vil han derimod herefter kun faae det paa eet Sted, saa at der ved denne Omfordeling vil blive taget Hensyn til hvilke Beistykker, der er bedst beliggende og meest belejlige for enhver Mand selv. Jeg troer idetmindste, at en sliq Omfordeling vil være hensigtsmæssig; men, skal nu Sognefogdernes Hartkorn fritages, saa maa man enten gjøre en Forandring ved Beistykkernes Inddeling, maafee paa mange Steder hvert 3die Aar, eller ogsaa maa man finde sig i at have større eller mindre Beistykker i Sognene at vedligeholde i Fællig, og de fleste af os kjende neppe engang, hvilke Ulemper der ere forbundne med ethvert Slags Fællesarbejde. Det ærede Udvalg har ikke troet at burde ophæve stieblikkelig den væsentligste Deel af Sognefogdernes Løn. Jeg vil nu meget villig indrømme, at det er en meget væsentlig Deel af Sognefogdernes Løn, men jeg vil dog tillige tillade mig at bemærke, at det er en meget ulige Godtgjørelse for de forskjellige Sognefogeder, og at der her ikke er noget bestemt Forhold mellem Arbejdet og Lønnen. Medens nemlig en Sognefoged, som besidder en Eiendom med f. Ex. 15 Tdr. Hartkorn, har Frihed for alt dette Hartkorn, saa har derimod en anden Sognefoged, som maafee ikke har mere end 1 eller 2 Tdr. Hartkorn, kun Frihed for dette, og da træffer det ikke saa sjældent, at Sognefogeden med det mindre Hartkorn netop har det større Sogn. Det ærede Udvalg har vel formeent, at denne fritagelse kun skulde gjælde indtil videre, men hvorfor skal man ikke strax gaae ind paa Bestemmelserne i saa Hens-